Dosarul nr. 5r-748/2026
4-21159977-12-5r-04032026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

12 iunie 2026 mun. *****

Judecătoria *****(sediul Ciocana)
În componenţa completului:
Președintele ședinței
Judecător: Veniamin Chihai
Grefier: Natalia Zaborot
Cu participarea
Agentului constatator: Ion Caliniuc
Reprezentantului Inspectoratului pentru Protecția Mediului: Irina Donică
Avocatului: Mihail Balaban
examinând în ședință judiciară publică, în limba de stat, contestațiile avocatului Dorel Rusu în interesele S.R.L. ”Lagmar – Impex” sediul juridic *****, împotriva procesului - verbal cu privire la contravenţie nr.***** din ***** și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale din *****,

A CONSTATAT:

La data de 25 octombrie 2021, avocatul Dorel Rusu a înregistrat în cancelaria Inspectoratului pentru Protecția Mediului *(în continuare IPM)* o contestație cu nr. 1552, împotriva procesului – verbal cu privire la contravenție nr.***** din ***** și deciziei agentului constatator al IPM, Ion Caliniuc din *****, privind aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute de art. 109 alin. (1), art. 113 alin. (3), 122 alin. (2) și art.156 Cod Contravențional RM *(f. d. 4)*.

Conform scrisorii IPM nr. 01-09/1418 din 26 octombrie 2021, contestația nominalizată, a fost expediată Judecătoriei *****, pentru examinare *(f. d. 2)*.

În contestația depusă avocatul Dorel Rusu a invocat în esență că, la data de *****, în privința SRL „Lagmar-Impex” a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, în baza art. 13 și art. 14 din Legea nr. 1515 din 16.06.1993 privind protecția mediului înconjurător. În aceeași zi, agentul constatator a emis decizia de sancționare nr. *****, prin care s-a dispus suspendarea lucrărilor de folosire neautorizată a resurselor naturale pe terenurile cu numerele cadastrale *****, amplasate în municipiul *****.

În motivarea contestației, apărarea face trimitere la principiul prezumției de nevinovăție și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în special la cauza Barberà, Messegué și Jabardo contra Spaniei, susținând că instanța nu trebuie să pornească de la ideea preconceputǎ că

persoana acuzată a comis fapta imputată, iar sarcina probațiunii revine acuzării. Totodată, apărarea arată că orice îndoială urmează a fi interpretată în beneficiul persoanei acuzate, iar autoritatea care formulează acuzația este obligată să aducă suficiente probe pentru a fundamenta o declarație de vinovăție.

De asemenea, avocatul Dorel Rusu susține că, prin întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și emiterea deciziei de sancționare, au fost încălcate garanțiile constituționale și procesuale, făcând trimitere la art. 448 din Codul contravențional și art. 21 din Constituție. Acesta solicită admiterea contestației, declararea nulității procesului - verbal cu privire la contravenție nr.***** din ***** și a deciziei de sancționare nr. ***** din *****, precum și încetarea procesului contravențional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul Contravențional RM.

Totodată, prin contestația motivată depusă suplimentar la data de 07.04.2021, SRL „Lagmar-Impex", reprezentată de avocatul Dorel Rusu, contestă procesul-verbal cu privire la contravenție nr.***** din ***** și decizia de sancționare, întocmite de Inspecția pentru Protecția Mediului, prin inspectorul principal Caliniuc Ion.

Astfel, avocatul arată în esență că pe rolul Judecătoriei *****, se află cauza contravențională în privința SRL „Lagmar-Impex", învinuită de comiterea contravențiilor prevăzute de art. 109 alin. (1), art. 113 alin. (2), art. 122 alin. (2) și art. 156 Cod contravențional. Acesta declară dezacordul cu procesul-verbal întocmit și solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.***** din *****, anularea deciziei de sancționare, precum și încetarea procesului contravențional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional.

În susținerea contestației, avocatul invocă dispozițiile art. 7 Cod contravențional, potrivit cărora persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în privința căreia este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor Codului contravențional, precum și art. 10 Cod contravențional, care definește contravenția ca fiind fapta ilicită, cu grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Avocatul mai invocă art. 375 Cod contravențional, subliniind că persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atât timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de lege, nimeni nu este obligat să își dovedească nevinovăția, iar toate dubiile care nu pot fi înlăturate urmează a fi interpretate în favoarea persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

De asemenea, se face trimitere la art. 440 Cod contravențional, potrivit căruia constatarea faptei contravenționale presupune activitatea agentului constatator de colectare și administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției, de constatare prin proces-verbal a contravenției ori de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat, instanței de judecată ori altui organ spre soluționare. Totodată, în baza art. 442 alin. (1) Cod contravențional, apărarea susține că procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și

se identifică făptuitorul, acesta urmând a fi întocmit de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența acestuia.

În fapt, avocatul Dorel Rusu indică că, la data de *****, în privința SRL „Lagmar-Impex” a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, conform art. 13 și art. 14 din Legea nr. 1515 din 16.06.1993 privind protecția mediului înconjurător, iar în aceeași zi a fost emisă decizia de sancționare nr. ***** privind suspendarea lucrărilor de folosire neautorizată a resurselor naturale de pe terenurile cu numerele cadastrale *****, amplasate în municipiul *****. Se menționează că persoana juridică sancționată este SRL „Lagmar-Impex”, reprezentată de administratorul Viorel Godea.

Avocatul arată că fapta contravențională imputată ar consta în încălcarea regulilor de protecție a apelor, efectuarea ilegală a lucrărilor de astupare a luncilor, tăierea ilegală a spațiilor verzi și neîndeplinirea prevederilor legislației privind evaluarea impactului asupra mediului.

În continuare, se invocă faptul că, la data de *****, de către inspectorii Inspecției pentru Protecția Mediului Caliniuc Ion, Moisei Valentina și Boicu Maxim a fost întocmit procesul-verbal de control nr.*****, prin care s-ar fi finalizat controlul la SRL „Lagmar-Impex”, în calitate de antreprenor al obiectivului „construcția blocului locativ din comuna *****, municipiul *****”. Potrivit procesului-verbal de control menționat, ar fi fost constatate pretinse încălcări ale Legii nr. 440/1995 cu privire la zonele și fâșiile de protecție a apelor râurilor și bazinelor de apă, Legii nr. 1515/1993 privind protecția mediului înconjurător, Legii nr. 239/2007 privind regnul vegetal, Legii nr. 591/1999 cu privire la spațiile verzi ale localităților urbane și rurale și Legii nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului. În rezultatul controlului, prin procesul-verbal de control din *****, s-ar fi dispus suspendarea folosirii neautorizate/nerațională a resurselor naturale de pe terenurile cadastrale indicate, până la obținerea actelor permisive prevăzute de lege.

Apărarea susține că procesul-verbal de control nr.***** din ***** putea fi atacat în termen de 30 de zile în instanța de contencios administrativ, iar SRL „Lagmar-Impex” a depus o cerere de chemare în judecată prin care a solicitat anularea procesului-verbal de control și anularea deciziei nr. ***** din *****.

Avocatul invocă și faptul că aceste acte au fost întocmite cu încălcarea Legii nr. 131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător. În acest sens, face trimitere la art. 19 din Legea nr. 131/2012, potrivit căruia organul de control poate decide efectuarea controalelor inopinate asupra unei persoane doar în baza evaluării riscurilor și doar în anumite cazuri expres prevăzute de lege, inclusiv atunci când există informații ori indicii susținute prin probe despre avarii, incidente sau încălcări grave ale regulilor de securitate ori siguranță care prezintă pericol iminent pentru mediu, viață, sănătate sau proprietate, cu respectarea cumulativă a condițiilor privind motivarea prealabilă a necesității controlului și stabilirea rezonabilă că doar intervenția inopinată poate preveni sau stopa încălcările ori diminua prejudiciile deja cauzate.

În același context, invocă prevederile conform cărora controalele inopinate nu pot fi desfășurate în baza informațiilor neverificate ori provenite din surse anonime, iar plângerile,

petițiile, sesizările sau solicitările altor organe pot constitui temei pentru control inopinat doar dacă sunt analizate prin prisma evaluării riscurilor și indică în mod rezonabil posibile încălcări care provoacă un prejudiciu iminent. Se mai susține că, dacă sesizările nu motivează inițierea imediată a controlului inopinat, acestea pot fi luate în considerare doar la următoarea planificare anuală a controalelor.

Totodată, mai arată că, potrivit Legii nr. 131/2012, controalele inopinate nu pot fi efectuate atunci când există alte modalități directe sau indirecte de obținere a informației necesare de către organul de control, inclusiv de la alte organe de supraveghere/control, deținători de registre publice, autorități și instituții publice. La fel, nota de motivare pentru inițierea controlului inopinat trebuie să conțină analiza și argumentarea necesară privind întrunirea condițiilor legale, cu expunerea detaliată a circumstanțelor și informațiilor care au stat la baza concluziilor organului de control, a posibilelor încălcări, a probelor deținute până la inițierea controlului și a estimării rezonabile a pericolului și consecințelor în cazul neintervenției.

În continuare, avocatul invocă art. 20 din Legea nr. 131/2012, susținând că controlul se efectuează în temeiul delegației semnate de conducătorul organului abilitat cu funcții de control, iar în cazul controalelor inopinate delegația de control se întocmește în temeiul art. 19, fiind însoțită de nota de motivare aferentă. La delegația pentru controale inopinate trebuie anexată nota de motivare în baza căreia a fost emisă delegația, astfel încât persoana supusă controlului să poată lua cunoștință de aceasta.

De asemenea, se face trimitere la art. 21 din Legea nr. 131/2012, potrivit căruia inspectorul are dreptul să înceapă controlul doar dacă sunt întrunite cumulativ condițiile stabilite de lege, inclusiv înmânarea exemplarului delegației de control. Contestatorul subliniază că un control poate fi desfășurat de minimum doi inspectori, iar în cazul prezenței unui singur inspector, controlul nu poate fi început, persoana controlată având dreptul să refuze accesul la obiect pentru inițierea controlului.

Totodată, avocatul invocă art. 22 alin. (2) din Legea nr. 131/2012, potrivit căruia, în cazul controalelor inopinate, termenul de 5 zile poate fi prelungit cu încă 5 zile de către conducătorul organului de control, în baza unei decizii motivate, care poate fi contestată de persoana supusă controlului. În legătură cu acest aspect, contestatorul susține că durata controlului inopinat a fost de 10 zile, însă nu a fost prezentată decizia motivată de prelungire a termenului de control, deși, potrivit legii, durata oricărui tip de control este de 5 zile. Din acest motiv, consideră acțiunile Inspecției pentru Protecția Mediului ca fiind abuzive și contrare legii, având drept scop intimidarea persoanei supuse controlului.

În continuare, se susține că, potrivit procesului-verbal de control nr.***** din *****, la rubrica privind datele despre delegația de control lipsesc elementele prevăzute de lege, fiind indicat doar numărul delegației și data emiterii acesteia, fapt care, în opinia contestatorului, contravine art. 20 alin. (2) din Legea nr. 131/2012. Totodată, întrucât din procesul-verbal de control ar rezulta că verificarea a fost de tip inopinat, era necesar ca la delegația de control să fie anexată nota de motivare în baza căreia a fost emisă delegația, pentru ca persoana supusă controlului să poată lua cunoștință de aceasta. Prin urmare, avocatul susține lipsa notei de

motivare și lipsa datelor complete privind delegația de control prevăzute de art. 20 alin. (2) din Legea nr. 131/2012.

Referitor la pretinsele încălcări imputate SRL „Lagmar-Impex”, avocatul declară dezacordul cu constatările Inspecției pentru Protecția Mediului. Astfel, acesta arată că, în cadrul efectuării controlului inopinat, de la persoana juridică nu au fost ridicate acte, iar în lipsa acestora agentul constatator ar fi concluzionat neîntemeiat că terenurile respective s-ar afla în proprietatea SRL „Lagmar-Impex”. Potrivit contestatorului, la baza întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție a stat procesul-verbal de control, care ar fi fost întocmit contrar prevederilor legale, legalitatea acestuia fiind contestată în instanța de judecată.

Avocatul susține că agentul constatator, fără a ridica acte sau corpuri delicte, a concluzionat că SRL „Lagmar-Impex” ar fi efectuat defrișări ilegale pe terenul amplasat în comuna *****, municipiul *****, în lipsa unor probe pertinente, utile și concludente care să confirme existența ori inexistența faptei, identificarea făptuitorului și vinovăția acestuia.

Mai arată că, la data de *****, a fost adoptată decizia nr. ***** privind suspendarea lucrărilor de folosire neautorizată/nerațională a resurselor naturale, respectiv sol, vegetație forestieră, de pe terenurile cu numerele cadastrale *****, amplasate în comuna *****, municipiul *****. În acest sens, susține că actele administrative respective au fost contestate separat în procedura contenciosului administrativ.

Se invocă, de asemenea, că în procesul-verbal cu privire la contravenție se indică faptul că SRL „Lagmar-Impex” ar fi săvârșit contravențiile prevăzute de art. 109 alin. (1), art. 113 alin. (2), art. 122 alin. (2) și art. 156 Cod contravențional, în temeiul procesului-verbal de control nr.***** din ***** și al fotografiilor anexate. Avocatul consideră însă că agentul constatator nu a anexat probe incontestabile care să susțină comiterea faptei contravenționale de către SRL „Lagmar-Impex”.

Un alt argument al contestației constă în faptul că terenurile indicate în actele agentului constatator nu ar aparține cu drept de proprietate SRL „Lagmar-Impex”, dar altor persoane, fapt care, potrivit avocatului, este confirmat prin extrasele din Registrul bunurilor imobile anexate. Din acest motiv, contestatorul susține că decizia de sancționare ar conține o mențiune contrară realității atunci când indică SRL „Lagmar-Impex” drept proprietar al terenurilor.

În continuare, avocatul invocă art. 425 Cod contravențional, potrivit căruia probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de Cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. Avocatul subliniază că probele trebuie să fie pertinente, concludente și utile, administrate conform legii, iar nici o probă nu are valoare prestabilită.

Astfel, în opinia sa, procesul-verbal cu privire la contravenție ar fi fost întocmit în absența presupusului contravenient, fără ridicarea unor acte și fără declarații din partea SRL „Lagmar-Impex”, iar indicarea societății la rubrica privind datele de identificare ale contravenientului nu ar fi fost suficientă pentru stabilirea vinovăției. Avocatul susține că apare o incertitudine cu

privire la modul în care agentul constatator a ajuns la concluzia că proprietarul terenurilor este SRL „Lagmar-Impex” și că defrișarea ar fi avut loc fără acte permisive.

De asemenea, avocatul accentuează că prin procesul-verbal cu privire la contravenție trebuie individualizată fapta ilicită și identificat făptuitorul. În opinia sa, procesul-verbal nr.***** din *****, întocmit de inspectorul de stat al mediului Caliniuc Ion, ar fi nefondat și netemeinic, deoarece individualizarea faptei și identificarea făptuitorului ar fi fost realizate în lipsa unor probe suficiente. Totodată, în procesul-verbal cu privire la contravenție se face trimitere la procesul-verbal de control nr.*****, act cu care nu este de acord, considerându-l ilegal și pasibil de anulare.

La fel, avocatul face trimitere și la art. 44 alin. (1) Cod contravențional care prevede în cazul în care una și aceeași persoană săvîrșește două sau mai multe contravenții, se aplică sancțiune pentru fiecare contravenție în parte. Articolul 44 alin. (2) Cod contravențional prevede că dacă persoana este declarată vinovată de săvîrșirea a două sau mai multe contravenții, se aplică sancțiune pentru fiecare- contravenție în parte, stabilindu-se definitiv sancțiunea pentru concurs de contravenții prin absorbția sancțiunii mai ușoare de sancțiunea mai gravă ori prin cumulul sancțiunilor aplicate în limitele stabilite de articolul care prevede sancțiunea mai gravă. Conform procesului verbal cu privire la contravenție, SRL „Lagmar Impex” este învinuită de comiterea mai multor contravenții, care au fost enunțate mai sus, respectiv suntem în situația cumulului de contravenții. În acest context, agentul constatator, la aplicarea sancțiunii contravenționale finale, urma să indice mărimea sancțiunii contravenționale în parte, ulterior să purceadă la cumularea sancțiunilor.

În final, avocatul Dorel Rusu susține că organul de control nu a prezentat probe care să ateste vinovăția SRL „Lagmar-Impex”, or societatea nu ar fi efectuat construcții cu încălcări, iar inspectorul nu ar fi probat fapta prin probe pertinente și concludente. Se invocă art. 461 Cod contravențional, potrivit căruia, dacă pe parcursul judecării cauzei se constată vreun temei prevăzut la art. 441 sau art. 445 Cod contravențional, instanța încetează procesul contravențional. De asemenea, se invocă art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, potrivit căruia procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit nu poate fi efectuat și urmează a fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenției.

Prin urmare, SRL „Lagmar-Impex”, prin avocatul Dorel Rusu, solicită admiterea contestației, declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție nr.***** din ***** și a deciziei de sancționare, precum și încetarea procesului contravențional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional *(f. d. 46 – 48)*.

*Prin hotărârea Judecătoriei *****(sediul Buiucani) nr.5r-584/2022 din 15 iulie 2024*, a fost admisă contestaţia depusă de avocatul Dorel Rusu, ce acționează în interesele persoanei juridice SRL ”Lagmar-Impex” și susținută de apărătorul Mihai Balaban, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.***** din *****, încheiat de către Inspectoratul pentru Protecția Mediului în baza art. 109 alin. (1), art. 113 alin. (3), 122 alin.(2) și art.156 din Codul contravențional, cât și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. S-a declarat nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.***** din *****, încheiat de către

Inspectoratul pentru Protecția Mediului, care cuprinde inclusiv decizia de sancționare sub formă de amendă în mărime totală de 800 (opt sute) unități convenționale, pentru comiterea contravențiilor prevăzute de în baza art.109 alin. (1), art.113 alin.(3), art.122 alin.(2) și art.156 din Codul contravențional. S-a încetat procesul contravențional pornit în privința SRL ”Lagmar-Impex”, pentru săvârșirea faptelor contravenționale prevăzute de art.109 alin.(1), art.113 alin.(3), art.122 alin.(2) și art.156 din Codul contravențional, pe temeiurile la art.461 alin.(2) coroborat cu art.445 alin.(2) din Codul contravențional *(f. d. 137 – 141)*.

Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Centru din 30.01.2026 s-a decis a admite recursul declarat de agentul constatator împotriva hotărîrii Judecătoriei *****(sediul Buiucani) nr.5r-584/2022 din 15 iulie 2024, s-a casat hotărîrea respectivă și a fost remisă cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată *(f. d. 182 – 185)*.

Pe parcursul examinării contestațiilor, agentul constatator Ion Caliniuc a adresat poziția scrisă referitor la contestațiile depuse, prin care a solicitat respingerea contestației formulate de SRL „Lagmar-Impex” ca neîntemeiată și menținerea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.***** din ***** și a deciziei de sancționare din 12.10.2021.

În motivarea poziției sale, agentul constatator a indicat esențial că, la data de *****, în privința SRL „Lagmar-Impex” a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 109 alin. (1), art. 113 alin. (3), art. 122 alin. (2) și art. 156 Cod contravențional. Potrivit constatărilor efectuate în cadrul controlului și materialelor acumulate, s-a stabilit că pe terenurile cu numerele cadastrale *****, amplasate în com. *****, mun. *****, au fost admise încălcări ale legislației de mediu, manifestate prin tăierea ilegală a 41 de arbori foioși, încălcarea regimului de protecție a apelor prin terasarea neautorizată a solului în zonele vulnerabile ale râulețului *****, efectuarea neautorizată a lucrărilor de astupare a luncilor și brațelor uzate ale râului, executarea lucrărilor de regularizare a cursului de apă, precum și realizarea acestor activități fără obținerea deciziei Agenției de Mediu privind evaluarea impactului asupra mediului în cadrul proiectului „Protecția teritoriului adiacent râulețului ***** împotriva inundațiilor, reamplasarea barajului lacului antiviitură Cuciurgan”.

Agentul constatator a menționat că aceste constatări rezultă din procesul-verbal de control nr.***** din *****, fotografiile digitale efectuate la fața locului și celelalte materiale administrate în cauză. Totodată, a arătat că prin acțiunile respective a fost cauzat mediului un prejudiciu în sumă de 125 580 lei, calculat conform metodologiilor și instrucțiunilor aprobate de autoritățile competente în domeniul protecției mediului.

În opinia agentului constatator, prin faptele constatate au fost încălcate prevederile Legii nr. 440/1995 cu privire la zonele și fâșiile de protecție a apelor râurilor și bazinelor de apă, Legii nr. 1515/1993 privind protecția mediului înconjurător, Legii nr. 239/2007 privind regnul vegetal, Legii nr. 591/1999 privind spațiile verzi ale localităților urbane și rurale, precum și legislația referitoare la expertiza ecologică și evaluarea impactului asupra mediului, aceste încălcări întrunind elementele constitutive ale contravențiilor prevăzute de art. 109 alin. (1), art. 113 alin. (3), art. 122 alin. (2) și art. 156 Cod contravențional.

Agentul constatator a mai arătat că, în baza probelor administrate și a constatărilor efectuate, prin decizia din 12.10.2021, SRL „Lagmar-Impex” a fost recunoscută vinovată de comiterea contravențiilor menționate, fiindu-i aplicată, în condițiile art. 44 Cod contravențional, o sancțiune sub formă de amendă în cuantum de 800 unități convenționale, echivalentul a 40 000 lei.

Referitor la argumentele contestatorului, agentul constatator a susținut că acestea sunt neîntemeiate, întrucât procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu respectarea tuturor cerințelor prevăzute de Codul contravențional, cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de lege și nu este afectat de vicii care ar atrage nulitatea sa. Acesta a invocat dispozițiile art. 425, art. 440 și art. 442 Cod contravențional, susținând că procesul-verbal se bucură de prezumția de veridicitate și legalitate, fiind întocmit în baza constatărilor personale și a probelor acumulate în cadrul controlului.

Totodată, agentul constatator a subliniat că vinovăția SRL „Lagmar-Impex” este confirmată prin ansamblul probelor administrate la dosar, inclusiv prin procesul-verbal de control, fotografiile efectuate la fața locului și celelalte materiale acumulate în cadrul procedurii contravenționale. În opinia sa, argumentele invocate în contestație reprezintă doar o interpretare subiectivă a situației de fapt și o încercare de eludare a răspunderii contravenționale, fără a fi susținute de probe care să răstoarne constatările efectuate de organul de control.

Agentul constatator a mai făcut referire la hotărârea Judecătoriei *****(sediul Buiucani) din 15.07.2024 și la decizia Curții de Apel *****din 30.01.2026, prin care cauza a fost remisă spre rejudecare, susținând că instanța urmează să examineze cauza prin prisma tuturor probelor administrate și a indicațiilor instanței de recurs.

În concluzie, agentul constatator a solicitat respingerea contestației formulate de SRL „Lagmar-Impex” ca neîntemeiată, cu menținerea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.***** din ***** și a deciziei de sancționare din 12.10.2021, prin care persoanei juridice i-a fost aplicată amenda în cuantum de 800 unități convenționale, echivalentul a 40 000 lei *(f. d. 198 - 204)*.

În şedinţa de judecată avocatul Mihail Balaban a susținut integral contestația formulată în interesele SRL „Lagmar-Impex”, solicitând admiterea acesteia, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare. Acesta a arătat că agentul constatator era obligat să individualizeze sancțiunea pentru fiecare contravenție reținută în parte, iar din actul de constatare și decizia contestată instanței îi este imposibil să verifice legalitatea individualizării pedepselor aplicate. În opinia apărării, toate acțiunile agentului constatator finalizate cu emiterea deciziei de sancționare sunt contrare prevederilor legale. A menționat că la materialele cauzei nu există acte sau alte probe care să demonstreze vinovăția SRL „Lagmar-Impex”, fiind anexate doar fotografii din care nu rezultă că societatea ar fi săvârșit acțiunile imputate. A susținut că societatea nu este proprietara terenurilor vizate, iar procesul contravențional a fost inițiat în urma unui control inopinat desfășurat cu încălcarea gravă a normelor procedurale privind delegarea controlului, termenul controlului și persoanele împuternicite să îl efectueze. Totodată, a arătat că

nu a fost întocmit nici un plan de remediere, iar elementele constitutive ale contravențiilor imputate lipsesc.

Suplimentar, avocatul a declarat că Bodrug Ion este angajat al SRL „Lagmar-Impex”, însă nu a fost împuternicit să reprezinte societatea în procedura administrativă sau contravențională și nici nu a fost delegat în acest sens. A susținut că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție agentul constatator nu a citat legal și nu a solicitat explicații de la reprezentanții societății. Potrivit apărării, din înscrisurile prezentate nu rezultă cine a efectuat apelurile telefonice invocate de agentul constatator și nici dacă acestea au avut loc anterior întocmirii procesului-verbal. A invocat că procesul-verbal conține mențiuni efectuate ulterior datei pretinse a constatării faptei, inclusiv referitoare la indicarea unui martor, ceea ce, în opinia sa, denotă modificarea ulterioară a actului.

Avocatul a confirmat de asemenea că SRL „Lagmar-Impex” desfășura lucrări de construcție pe terenurile respective, însă a subliniat că nu deține dreptul de proprietate asupra acestora, aspect confirmat prin extrasele din Registrul bunurilor imobile. Potrivit acestuia, proprietarul terenurilor ar fi contractat o societate specializată în domeniul mediului, care ar fi notificat autoritățile competente despre lucrările planificate, iar în lipsa unui răspuns în termenul legal de 30 de zile s-ar fi aplicat mecanismul aprobării tacite. A susținut că SRL „Lagmar-Impex” nu a executat nemijlocit acțiunile descrise în procesul-verbal, iar formularea utilizată de agentul constatator, potrivit căreia societatea ar fi admis anumite acțiuni, nu corespunde elementelor constitutive ale normelor contravenționale invocate. Totodată, a menționat că, potrivit înscrisurilor prezentate de agentul constatator, pe aceleași terenuri a existat și o cauză penală privind o altă societate care ar fi executat lucrările respective, în timp ce pentru aceleași fapte este sancționată și SRL „Lagmar-Impex”.

Agentul constatator Ion Caliniuc în ședința de judecată nu a recunoscut argumentele contestației și a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată. A explicat că sancțiunea a fost stabilită în conformitate cu prevederile art. 44 Cod contravențional, fiind aplicată sancțiunea corespunzătoare celei mai grave dintre contravențiile constatate. A arătat că, pe lângă fotografiile digitale efectuate la fața locului, în cadrul controlului a fost întocmită și fișa de inventariere a arborilor tăiați ilegal, document contrasemnat de reprezentantul SRL „Lagmar-Impex”. Totodată, a susținut că reprezentantul societății a recepționat și a contrasemnat nota de motivare care a stat la baza efectuării controlului și celelalte acte premergătoare.

Referitor la argumentele privind existența unei cauze penale, agentul constatator a precizat că aceasta viza o altă zonă, situată la aproximativ 50–60 metri de locul unde au fost constatate contravențiile, deși terenurile aveau același număr cadastral și erau separate de o cale de acces. Potrivit acestuia, lucrările care au stat la baza procesului-verbal contravențional au fost executate în proximitatea râulețului Galbina, iar faptele investigate în cauza penală au avut loc într-o altă perioadă și într-un alt sector. A susținut că procesul-verbal conține descrierea exactă a locului, împrejurărilor și faptelor constatate și a fost întocmit cu respectarea cerințelor legislației contravenționale.

La întrebarea instanței privind modul de stabilire a sancțiunii și a prejudiciului ecologic, agentul constatator a declarat că pedeapsa a fost aplicată în condițiile art. 44 Cod contravențional, fiind stabilită sancțiunea prevăzută pentru cea mai gravă dintre cele patru contravenții reținute. Acesta a precizat că nu a identificat circumstanțe atenuante sau agravante. Cu privire la prejudiciul cauzat mediului, a explicat că acesta a fost calculat în conformitate cu prevederile Legii nr. 1515/1993 și ale Instrucțiunii aprobate prin Ordinul Ministerului Ecologiei nr. 34 din 16.09.2008, în funcție de diametrul arborilor afectați, unitatea convențională și coeficienții prevăzuți de actele normative aplicabile. Agentul constatator a subliniat că efectuarea acestor calcule ține de competența Inspecției pentru Protecția Mediului și nu necesită, în opinia sa, desemnarea unui expert judiciar.

Reprezentantul Inspecției pentru Protecția Mediului, Donică Irina, a susținut integral poziția exprimată de agentul constatator și concluziile expuse în poziția scrisă depusă la dosar, solicitând respingerea contestației și menținerea actelor contestate. Totodată, aceasta a arătat că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în temeiul probelor acumulate în cadrul controlului și al constatărilor efectuate de organul de control.

Audiind opiniile părților, cercetând materialele dosarului contravențional, verificând argumentele invocate în contestații în raport cu probele prezentate, instanţa de judecată consideră contestațiile întemeiate, urmând a fi admise și declarată nulitatea absolută a procesului verbal cu privire la contravenție din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 448 alin. (1) Cod Contravenţional RM, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator *sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod*, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

Potrivit prevederilor art. 443 alin. (1) lit. d) Cod Contravenţional RM, procesul verbal cu privire la contravenţie va cuprinde fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie.

Alin. (4) art. 443 Cod Contravențional RM, prevede că în procesul-verbal se individualizează corpurile delicte (se descriu forma, mărimea, culoarea, greutatea, alte caracteristici care permit individualizarea lor), indicându-se datele proprietarului şi, după caz, măsurile luate pentru valorificarea sau conservarea lor.

Conform art. 445 Cod Contravenţional RM, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a mențiunilor privind numele, prenumele și funcția agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria și numărul actului de identitate și numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la

evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii și a sediului acesteia, *a circumstanțelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenționale săvîrșite* ***și a datei comiterii acesteia***, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna, *atrage nulitatea absolută a procesului-verbal*. *Celelalte încălcări ale art. 443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei.*

Reieșind din prevederile legale nominalizate, sub aspectul legalității procesului – verbal, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului contravențional atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă într-u asigurarea respectării principiului legalității şi dreptății, indicate expres în art. art. 5, 7 Cod Contravenţional RM.

Astfel, legislaţia în vigoare prevede redactarea procesului – verbal cu privire la contravenţie într-o anumită formă, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă prevăzute în art. 443, 445 Cod Contravenţional RM, pentru care încheierea sa valabilă ar produce efecte juridice.

Studiind materialele dosarului, instanţa de judecată a constatat cu certitudine următoarele.

La data de ***** ora 13.00, agentul constatator a IPM, Ion Caliniuc a întocmit în privința SRL ”LAGMAR – IMPEX”, proces-verbal cu privire la contravenție nr.*****, *pe faptul contravențiilor prevăzute de art. 109 alin. (1), art. 113 alin. (3), 122 alin.(2) și art.156 din Codul Contravențional RM și anume că, la data de *****, ora 13.00, în comuna *****, mun.*****, pe terenurile cu nr. cadastrale: *****, contrar procesuluiverbal de control nr. ***** din ***** și conform fotografiilor digitale, efectuate la fața locului, efectuate cu aparatul foto de model ***** din dotarea IPM, a fost stabilit, că persoana juridică SRL”Lagmar-Impex”, a comis tăierea ilegală a 41 arbori foioși, menționați în fișa nr. 1 din *****, ce îndeplineau funcția de spații verzi, s-a admis încălcarea regimului de protecție a apelor, prin terasarea neautorizată a solului în zonele vulnerabile a râuleţului *****, efectuarea neautorizată a astupării luncilor și brațelor uzate a râului, a lucrărilor de regularizare râuleţului *****, cu executarea acestor lucrări fără obținerea deciziei agenției Mediului, pe faptul evaluării impactului asupra mediului la nivel național la activitatea planificată ”Protecția teritoriului adiacent râuleţului ***** împotriva inundațiilor, reamplasarea barajului lacului antiviitură *****”, fiind cauzat un prejudiciu Spațiilor Verzi, calculat conform Ordinului MERN nr.34/2008 (Monitor Oficial nr.186 din 14.10.2008), - în sumă de 125 580 lei. În așa fel, au fost încălcate art.art. 13 și 14 din Legea nr.440/1995 cu privire la zonele și fâșiile de protecție a apelor râurilor și bazinelor de apă, art. 7 alin.(3) din Legea nr. 851/1996 privind expertiza ecologică de stat, art. 40 din Legea nr. 515/1993 privind protecția mediului înconjurător înconjurător și art. 26 din Legea nr. 239/2007 privind regnul vegetal, art. 13 din Legea nr. 59/1999 cu privire la Spațiile Verzi a localităților urbane și rurale și art. 7 (3) din Legea privind evaluarea impactului asupra mediului. În aceeași zi, adică, ***** a fost emisă decizia nr. ***** de sancționare, fiind dispusă suspendă dreptul de a efectua careva lucrări de natură să modifice starea mediului, care reprezintă folosirea neautorizată/nerațională a resurselor naturale (sol și vegetație) de pe*

*terenurile cu numere cadastrale: *****, amplasate în com.*****, mun.*****, până la obținerea tuturor actelor necesare pentru activitățile desfășurate, prevăzute de Nomenclatorul Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, inclusiv până la expunerea Agenției de Mediu pe faptul evaluării impactului asupra mediului la nivel național la activitatea planificată „Protecția teritoriului adiacent râuleţului Hulbocica împotriva inundațiilor. Reamplasarea barajului lacului antiviitură *****".*

Prin decizia agentului constatator a IPM, Ion Caliniuc din 12.10.2021, SRL "LAGMAR – IMPEX", a fost recunoscută vinovată de comiterea contravențiilor prevăzute de art. 109 alin. (1), art. 113 alin. (3), 122 alin.(2) și art.156 din Codul Contravențional RM și i-a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale, ceea ce constituie 40 000 lei MDL.

Instanța reține că, contestația inițială asupra procesului-verbal cu privire la contravenție şi deciziei agentului constatator a fost depusă de către avocatul Dorel Rusu la data de 25.10.2021, cu respectarea termenului prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod Contravenţional RM, având în vedere faptul că, după întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție și emiterii deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, SRL "LAGMAR – IMPEX" a recepționat copia deciziei la data de 13.10.2021, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat în original la materialele cauzei *(f. d. 10 verso).*

Totodată, reieșind din prevederile legale menționate mai sus instanța reține că, indicarea exactă a datei comiterii faptei contravenționale nu constituie o simplă formalitate, însă reprezintă o condiție esențială a legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, întrucât anume prin data comiterii faptei se individualizează acuzația contravențională, se delimitează conduita imputată de alte acțiuni sau inacțiuni, se verifică respectarea termenelor de tragere la răspundere contravențională, se determină legea aplicabilă în timp, precum și se asigură persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional posibilitatea efectivă de a-și formula apărarea.

Astfel, în acord cu art. 443 alin. (1) lit. d) Cod Contravențional RM, procesul-verbal cu privire la contravenție urmează să cuprindă timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, precum și evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție. Prin urmare, legiuitorul a impus agentului constatator obligația pozitivă de a descrie nu doar în mod general existența unei încălcări, dar de a individualiza concret când, unde, de către cine și prin ce acțiune sau inacțiune a fost săvârșită fapta imputată.

Totodată, art. 445 alin. (1) Cod Contravențional RM, prevede lipsa mențiunilor privind circumstanțele comiterii și încadrării juridice a faptei contravenționale săvârșite și a datei comiterii acesteia atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Această nulitate operează tocmai pentru că data comiterii faptei este un element indispensabil al acuzației contravenționale, fără de care instanța nu poate verifica dacă fapta a existat, dacă a fost comisă de persoana trasă la răspundere și dacă sunt întrunite elementele constitutive ale contravenției.

Analizând procesul-verbal cu privire la contravenție nr.***** din *****, instanța constată că agentul constatator a indicat drept moment al comiterii faptelor data de *****, ora 13:00*, în

comuna *****, mun. *****, pe terenurile cu numerele cadastrale *****. Totodată, în aceeași descriere, agentul constatator a făcut trimitere la procesul-verbal de control nr.***** din *****, la fotografiile digitale efectuate la fața locului, precum și la fișa de inventariere a cioatelor nr. 1 din *****.

Această modalitate de descriere a faptei creează o incertitudine esențială asupra momentului real al săvârșirii faptelor imputate SRL ”Lagmar – Impex”. Astfel, pe de o parte, procesul-verbal contravențional indică data de *****, ora 13:00, ca dată a comiterii contravențiilor, iar pe de altă parte, probele pe care se întemeiază acuzația se referă la o perioadă anterioară, respectiv la controlul început la data *****, fișa de inventariere a cioatelor întocmită la *****, controlul finalizat prin procesul-verbal din ***** și decizia de prelungire a controlului până la ***** *(vezi f. d. 61-72)*.

Prin urmare, din însuși conținutul actelor întocmite de organul de control rezultă că pretinsele defrișări, intervenții asupra solului, lucrări de terasare, astupare a luncilor, regularizare a râulețului și folosire neautorizată/nerațională a resurselor naturale nu au fost constatate ca fiind executate la data de *****, ora 13:00, însă au fost deduse din constatările unui control efectuat anterior, în perioada ***** - *****. Mai mult, fișa de inventariere a cioatelor, care constituie unul dintre actele principale invocate pentru pretinsa tăiere a arborilor, este datată din *****, ceea ce exclude concluzia certă că tăierea ilegală a celor 41 de arbori ar fi avut loc la data de *****.

Instanța observă că nici delegația de control nr. ***** din *****, nici nota de motivare, nici decizia de prelungire a controlului, nici procesul-verbal de control nr.***** din ***** nu stabilesc în mod cert data comiterii fiecărei fapte contravenționale imputate SRL „Lagmar-Impex”. Aceste acte indică, în esență, efectuarea unui control inopinat, existența unor suspiciuni sau riscuri, efectuarea unor verificări la fața locului și constatarea unor situații de fapt la momentul controlului, însă nu individualizează data la care persoana juridică ar fi tăiat arborii, ar fi efectuat terasarea solului, ar fi astupat luncile sau ar fi executat lucrările de regularizare a râulețului.

Or, în materie contravențională nu este suficientă constatarea unei stări de fapt existente la momentul controlului. Astfel, agentul constatator Ion Caliniuc era obligat să stabilească și să indice în mod concret când a fost realizată acțiunea imputată persoanei juridice, deoarece răspunderea contravențională nu poate fi angajată pentru simple presupuneri, deducții sau concluzii generale întemeiate pe rezultatul vizual al unor lucrări deja executate. Constatarea existenței unor cioate, a unor lucrări de terasare sau a unei modificări a stării terenului nu echivalează, prin ea însăși, cu stabilirea datei la care aceste acțiuni au fost comise și nici cu stabilirea certă a persoanei care le-a executat sau le-a admis.

Instanța mai reține că, în procesul-verbal de control nr.***** din ***** se menționează că durata controlului a fost de 10 zile, iar prin decizia de prelungire a controlului s-a dispus prelungirea termenului controlului inopinat începând cu 03.09.2021 până la *****. Aceasta confirmă că activitatea de constatare a organului de control s-a desfășurat anterior datei de *****. Totodată, în procesul-verbal contravențional agentul constatator nu explică de ce, în

pofida faptului că toate constatările relevante provin din perioada controlului efectuat în august-septembrie 2021, data comiterii contravenției a fost indicată ca fiind *****, ora 13:00.

Această omisiune *este una esențială*, deoarece data de ***** apare mai curând ca data întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, nu ca data certă a săvârșirii faptelor imputate. Confundarea datei constatării sau a întocmirii actului procedural cu data comiterii faptei contravenționale este inadmisibilă, întrucât cerințele art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional devin apliabile și afectează validitatea acuzației formulate de agentul constatator.

Cu atât mai mult, faptele imputate SRL „Lagmar-Impex" au o natură diferită și presupun acțiuni materiale distincte: tăierea ilegală a arborilor, încălcarea regimului de protecție a apelor, efectuarea lucrărilor de astupare a luncilor și brațelor uzate ale râului, lucrări de regularizare a râuleștului și neîndeplinirea cerințelor privind evaluarea impactului asupra mediului. *Pentru fiecare dintre aceste fapte*, agentul constatator urma să indice data sau cel puțin perioada determinată în care acțiunea a fost comisă, iar nu să rețină global o singură dată formală, fără legătură certă cu momentul executării faptelor.

În lipsa unei asemenea individualizări, instanța este pusă în imposibilitatea de a verifica dacă toate faptele au fost comise la aceeași dată, dacă unele dintre ele au fost comise anterior controlului, dacă au avut caracter continuu, dacă au fost epuizate la momentul întocmirii fișei de inventariere din ***** sau la momentul procesului-verbal de control din *****, ori dacă ar fi existat acțiuni noi la data de *****. Or, o asemenea incertitudine nu poate fi suplinită de instanță prin presupuneri, întrucât instanța nu poate substitui agentul constatator în formularea acuzației și nu poate reconfigura elementele esențiale ale faptei contravenționale.

În același context, instanța reține că data comiterii faptei are importanță nu doar formală, dar și substanțială care are un rol pentru fondul cauzei. Aceasta permite persoanei juridice să verifice dacă la acea dată executa lucrări pe teren, cine se afla efectiv la fața locului, ce contracte erau în vigoare, ce autorizații sau acte permisive existau, ce persoane fizice sau juridice executau nemijlocit lucrările și dacă pretinsele acțiuni erau sau nu imputabile SRL „Lagmar-Impex". În lipsa indicării certe a datei comiterii faptelor, dreptul la apărare al persoanei juridice este afectat în mod esențial, deoarece aceasta este obligată să se apere împotriva unei acuzații nedeterminate temporal.

La fel, instanța apreciază că nu poate fi reținut argumentul potrivit căruia simpla existență a procesului-verbal de control, a fotografiilor și a fișei de inventariere ar suplini lipsa stabilirii certe a datei comiterii faptei. Aceste înscrisuri pot confirma, cel mult, că la momentul controlului au fost observate anumite stări de fapt, însă nu stabilesc în mod cert momentul comiterii acțiunilor contravenționale imputate. Fotografiile anexe la dosar surprind o situație existentă la momentul efectuării lor, fișa de inventariere consemnează existența unor cioate la data întocmirii sale, iar procesul-verbal de control descrie rezultatul verificărilor efectuate de inspectori. Astfel, nici unul dintre aceste acte nu demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că SRL „Lagmar-Impex" a comis faptele la data de *****, ora 13:00.

Mai mult, din nota de motivare *(f. d. 62)* rezultă că inițierea controlului s-a bazat pe autosizare privind inițierea lucrărilor de construcție, excavarea solului în zone vulnerabile ale

râului Galbina și lipsa informațiilor privind existența actelor permisive pentru tăierea arborilor. Această formulare confirmă existența unor suspiciuni și a necesității verificării la fața locului, dar nu stabilește data exactă a pretinselor fapte contravenționale. Prin urmare, nici nota de motivare nu poate substitui obligația agentului constatator de a indica în procesul-verbal data comiterii faptelor.

În consecință, instanța constată că în procesul-verbal cu privire la contravenție nr.***** din ***** nu este stabilită cu certitudine data comiterii faptelor contravenționale imputate SRL „Lagmar-Impex". Or, data de *****, ora 13:00, indicată în act, nu este confirmată de materialele dosarului ca fiind data săvârșirii faptelor, dar rezultă mai degrabă ca dată a întocmirii sau perfectării procesului-verbal contravențional, în timp ce actele probatorii la care face trimitere agentul constatator vizează o perioadă anterioară, respectiv ***** - *****.

Prin urmare, instanța conchide că procesul-verbal cu privire la contravenție este afectat de un viciu esențial ce atrage incidența art. 445 alin. (1) Cod contravențional, întrucât nu cuprinde în mod real și cert data comiterii faptelor contravenționale imputate, iar mențiunea formală a datei de ***** nu este susținută de probele administrate și nu corespunde cronologiei actelor de control. Această deficiență afectează în mod esențial fondul cauzei, legalitatea acuzației și dreptul la apărare al SRL „Lagmar-Impex", motiv pentru care procesul-verbal nu poate produce efecte juridice valabile.

Conform art. 375 alin. (3) Cod Contravențional, orice dubiu în privința săvârșirii unei contravenții se interpretează în favoarea persoanei învinuite. În lipsa unor probe clare și legale privind fapta imputată, instanța este obligată să aplice principiul in dubio pro reo și să înceteze procesul contravențional.

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în special în cauza *Anghel c. României (hotărârea din 04.10.2007),* s-a statuat că prezumția de legalitate a procesului-verbal contravențional nu poate înlătura obligația autorităților de a proba efectiv fapta și vinovăția persoanei. Această exigență este aplicabilă și în procedurile contravenționale de drept intern.

În altă ordine de idei, instanța apreciază că *un alt viciu esențial* al procesului-verbal cu privire la contravenție rezidă în modalitatea de stabilire și evaluare a prejudiciului pretins cauzat spațiilor verzi, circumstanță care, potrivit art. 443 alin. (1) lit. d) Cod Contravențional RM, face parte din categoria elementelor obligatorii ale procesului-verbal și urmează a fi stabilită în baza unor probe legale, pertinente și concludente.

Astfel, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr.***** din *****, agentul constatator a reținut că prin pretinsa tăiere a 41 arbori a fost cauzat un prejudiciu spațiilor verzi în sumă de 125.580 lei, calculat conform Ordinului MERN nr. 34/2008. În susținerea acestei concluzii a fost anexat actul intitulat „Evaluarea prejudiciului cauzat spațiilor verzi care creșteau pe terenul cu numărul cadastral 3153201.157", semnat de același agent constatator, Ion Caliniuc *(f. d. 72)*.

Analizând actele cauzei, instanța constată că respectivul document nu reprezintă un simplu act constatator al unor împrejurări percepute nemijlocit, dar conține concluzii de specialitate

referitoare la identificarea speciilor de arbori, determinarea diametrelor acestora, aplicarea coeficienților de calcul prevăzuți de Instrucțiunea aprobată prin Ordinul MERN nr. 34/2008 și stabilirea cuantumului exact al prejudiciului pretins cauzat mediului.

Or, asemenea operațiuni presupun existența unor cunoștințe tehnice speciale în domeniul respectiv, evaluării prejudiciilor ecologice și aplicării metodologiilor de calcul specifice, depășind limitele simplei constatări a unor împrejurări de fapt.

În acest sens, instanța reține că art. 425 alin. (2) Cod Contravențional RM, distinge expres între procesul-verbal cu privire la contravenție și alte categorii de probe, inclusiv „constatările tehnico-științifice" și „raportul de expertiză", ceea ce demonstrează voința legiuitorului de a separa activitatea de constatare a pretinsei contravenții de activitatea de apreciere și evaluare tehnică a unor circumstanțe care necesită cunoștințe speciale.

Totodată, art. 390 alin. (1) Cod contravențional prevede că expertiza judiciară se efectuează de către expertul judiciar înscris în Registrul de stat al experților judiciari, iar în lipsa unui asemenea expert poate fi recunoscută ad-hoc o persoană competentă în specializarea solicitată pentru efectuarea expertizei. Chiar dacă actul prezentat la dosar nu poartă denumirea formală de expertiză, prin conținutul său acesta reprezintă o evaluare tehnică specializată, întrucât stabilește caracteristicile arborilor, aplică formule de calcul și determină cuantumul prejudiciului pretins cauzat.

Instanța observă că din materialele cauzei nu rezultă că Ion Caliniuc ar deține calitatea de expert judiciar, de specialist recunoscut ad-hoc sau că ar fi fost desemnat printr-un act administrativ individual al conducerii Inspectoratului pentru Protecția Mediului să efectueze evaluarea prejudiciului ecologic în cauza concretă. Astfel, nu a fost prezentat nici un ordin, dispoziție, delegare de atribuții sau alt act juridic care să confirme competența acestuia de a formula concluzii tehnico-științifice privind cuantumul prejudiciului.

Mai mult, din actele anexate rezultă că Ion Caliniuc a participat la controlul inopinat, a întocmit procesul-verbal de control nr.***** din *****, a consemnat constatările privind pretinsele încălcări, a întocmit fișa de inventariere a cioatelor nr. 1 din *****, a calculat prejudiciul pretins cauzat și ulterior a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție prin care a formulat acuzația contravențională.

Prin urmare, aceeași persoană a exercitat concomitent funcția de inspector de control, autor al constatărilor faptice, evaluator al prejudiciului și agent constatator care a formulat acuzația contravențională.

Instanța apreciază că o asemenea suprapunere a funcțiilor procesuale este incompatibilă cu exigențele de obiectivitate și imparțialitate care trebuie să caracterizeze procesul de administrare a probelor. Persoana care formulează acuzația nu poate, în lipsa unei împuterniciri speciale și a unei competențe tehnice demonstrate, să producă și concluzia de specialitate prin care își confirmă propria acuzație.

De altfel, în ședința de judecată, agentul constatator a indicat că stabilirea prejudiciului ține de competența Inspectoratului pentru Protecția Mediului. Totuși, instanța reține că existența unei competențe instituționale a autorității nu echivalează automat cu existența unei competențe

profesionale individuale a funcționarului care efectuează concret evaluarea. Pentru ca un asemenea act să poată fi considerat probă concludentă, era necesar să rezulte în mod clar că persoana care a efectuat evaluarea a fost desemnată și autorizată în acest sens de organul competent.

În lipsa unui asemenea act de desemnare, instanța nu poate verifica dacă persoana respectivă ca agent constatator și ca specialist sau expert, avea pregătirea necesară pentru identificarea speciilor, determinarea diametrelor arborilor, aplicarea coeficienților prevăzuți de Ordinul MERN nr. 34/2008 și stabilirea cuantumului final al prejudiciului. De asemenea, nu poate fi verificată respectarea metodologiei utilizate și nici corectitudinea concluziilor formulate.

Mai mult, fișa de inventariere a cioatelor nr. 1 din *****, care constituie fundamentul evaluării prejudiciului, nu reprezintă la rândul său un act întocmit de un expert sau de o persoană desemnată expres pentru efectuarea unei evaluări tehnice, dar face parte din aceeași succesiune de acte elaborate de persoanele implicate în activitatea de control. Astfel, evaluarea prejudiciului nu este rezultatul unei verificări independente, dar derivă exclusiv din propriile constatări ale autorității care a formulat ulterior acuzația.

În aceste circumstanțe, instanța constată că prejudiciul de 125.580 lei nu a fost stabilit printr-un mijloc de probă care să ofere suficiente garanții de competență, obiectivitate și verificabilitate. Or, în condițiile în care evaluarea prejudiciului reprezintă una dintre circumstanțele esențiale ale acuzației contravenționale și constituie un element obligatoriu prevăzut de art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional, lipsa unei stabiliri legale și credibile a acestuia afectează însăși legalitatea procesului-verbal contestat.

Prin urmare, instanța apreciază că actul de evaluare a prejudiciului întocmit de agentul constatator nu poate fi recunoscut drept probă suficientă și concludentă pentru stabilirea cuantumului prejudiciului imputat contestatorului, iar dubiile generate de lipsa competenței demonstrate și a unei împuterniciri exprese urmează a fi interpretate în favoarea persoanei juridice trase la răspundere contravențională, conform principiului in dubio pro reo, aplicabil și în materia contravențională.

Suplimentar celor reținute, instanța consideră relevant faptul că materialele dosarului nu conțin nici un act procedural din care să rezulte că arborii pretins tăiați sau alte obiecte ce puteau constitui corpuri delicte au fost ridicate, conservate, sigilate, fotografiate individual ori transmise spre păstrare conform unei proceduri care să permită verificarea ulterioară a existenței și caracteristicilor acestora.

Or, potrivit art. 443 alin. (4) Cod contravențional, în procesul-verbal se individualizează corpurile delicte, indicându-se caracteristicile care permit identificarea lor, datele proprietarului și, după caz, măsurile luate pentru valorificarea sau conservarea acestora. Norma respectivă nu are un caracter formal, însă urmărește asigurarea posibilității verificării ulterioare a existenței obiectului material al pretinsei contravenții și garantarea dreptului persoanei trase la răspundere de a contesta constatările autorității.

În cauza dată, deși agentul constatator a reținut existența a 41 arbori pretins tăiați ilegal și a fundamentat pe această constatare întreaga acuzație contravențională, la dosar nu se regăsește

nici un proces-verbal de ridicare conform art. art. 426 alin. (1), (5), 427 alin. (1) Cod Contravențional RM, nici un act de transmitere spre păstrare, nici un inventar al materialului lemnos rezultat, nici un act privind conservarea corpurilor delicte și nici vreo mențiune referitoare la măsurile întreprinse pentru asigurarea integrității acestora, inclusiv pentru fiecare contravenție imputată.

Mai mult, nici procesul-verbal cu privire la contravenție și nici procesul-verbal de control nr.***** din ***** nu conțin date privind cantitatea concretă de masă lemnoasă rezultatal ridicării, locul depozitării acesteia, persoana responsabilă de păstrare sau alte informații care să permită identificarea și verificarea ulterioară a obiectului material al pretinselor contravenții.

Instanța reține că în lipsa unor asemenea acte nu poate fi verificat nici dacă arborii identificați de inspectori existau efectiv în numărul și caracteristicile indicate, nici dacă aceștia au fost într-adevăr extrași de pe terenurile menționate, nici dacă prejudiciul calculat se raportează la obiecte existente în realitate. În esență, concluziile autorității se întemeiază exclusiv pe propriile constatări consemnate în acte interne, fără existența unor garanții procedurale care să permită verificarea obiectivă a acestora.

Potrivit art. 426 alin. (1) Cod contravențional, cercetarea la fața locului se efectuează în scopul descoperirii urmelor contravenției, *a corpurilor delicte* și pentru stabilirea circumstanțelor cauzei. Totodată, alin. (5) al aceluiași articol prevede expres că obiectele și documentele descoperite la fața locului se examinează pe loc, iar rezultatele examinării se consemnează în procesul-verbal al acestei acțiuni. În situația în care obiectele constituie *corpuri delicte* și nu pot fi examinate ori conservate în alt mod, acestea se ridică, se împachetează, se sigilează și se semnează, cu consemnarea tuturor acestor operațiuni în procesul-verbal corespunzător.

La rândul său, art. 427 alin. (1) Cod contravențional stabilește că, dacă este necesară ridicarea unor obiecte sau documente care constituie *corpuri delicte*, agentul constatator poate să efectueze ridicarea acestora în condițiile legii.

Astfel, în situația în care existența contravenției este dedusă din pretinsa tăiere a unor arbori, iar cuantumul prejudiciului este calculat în funcție de specia, numărul și dimensiunile acestora, conservarea și administrarea legală a corpurilor delicte dobândește o importanță esențială pentru verificarea ulterioară a acuzației.

Or, neîntocmirea proceselor-verbale prevăzute de art. 426 alin. (5) și art. 427 alin. (1) Cod contravențional a lipsit instanța și partea contestatoare de posibilitatea verificării independente a caracteristicilor arborilor pretins tăiați, a numărului acestora, a dimensiunilor reținute de inspectori și, în consecință, a legalității concluziilor privind existența prejudiciului și a contravențiilor imputate.

În aceste condiții, instanța constată că agentul constatator Ion Caliniuc nu a respectat mecanismul procesual instituit de legiuitor pentru administrarea și conservarea corpurilor delicte, deși anume aceste corpuri delicte constituiau fundamentul întregii acuzații contravenționale. Lipsa unor acte de cercetare și ridicare întocmite în condițiile art. 426 și 427 Cod contravențional generează dubii serioase asupra integrității probatoriului administrat și asupra posibilității

verificării obiective a constatărilor efectuate de agentul constatator, dubii care urmează a fi interpretate în favoarea persoanei juridice trase la răspundere contravențională.

Totodată, lipsa actelor privind ridicarea sau conservarea corpurilor delicte are o importanță deosebită și sub aspectul aplicării art. 443 alin. (4) Cod contravențional, întrucât această normă obligă agentul constatator să indice nu doar caracteristicile obiectelor, dar și măsurile luate pentru valorificarea sau conservarea lor.

Prin urmare, instanța apreciază că neindividualizarea corespunzătoare a arborilor pretins tăiați și lipsa oricăror acte privind ridicarea, conservarea sau administrarea acestora în calitate de corpuri delicte constituie o deficiență procesuală majoră, care împiedică verificarea efectivă a acuzației formulate și generează dubii serioase cu privire la existența și caracteristicile obiectului material al pretinselor contravenții. Aceste dubii nu pot fi înlăturate prin simple prezumții și urmează a fi interpretate în favoarea persoanei juridice trase la răspundere contravențională.

Concomitent, instanța de judecată a stabilit că, *decizia* agentului constatator din 12.10.2021 a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de art. 443 alin. (9), 447^1 Cod Contravenţional RM.

Astfel, în conformitate cu prevederilor art. 447^1 alin. (1) Cod contravenţional RM, examinarea cauzelor contravenţionale de către autorităţile prevăzute la art. 393 alin. (1) lit. b)–d), se efectuează cu respectarea prevederilor capitolelor I–VI din cartea a doua.

Art. 393 alin. (1) lit. d) Cod Contravenţional RM stipulează că, sînt competente să soluţioneze cauzele contravenţionale agentul constatator (organele de specialitate specificate la art. 400–423^{10}).

Reieşind din prevederile legale ale art. 405 alin. (1), (3) Cod Contravenţional RM, contravenţiile prevăzute la art. 95, 109 –112, art.113 alin.(1)–(6), art.114 alin.(1), (2), (4) şi (5), art.115, 117–119, 120–126, 126^2, 126^3, 127–130, 132–154, 154^1, art. 155 alin. (1), art. 155^2 alin. (3), art.156, 182 și art. 349 alin. (6) se constată şi se examinează de către Inspectoratul pentru Protecţia Mediului. Contravenția prevăzută la art. 349 alin. (6) se constată de către Inspectorat doar în domeniile de activitate din competența sa. Au dreptul să constate contravenţii, să încheie procese-verbale şi să aplice sancţiuni persoanele abilitate cu funcţii de control din cadrul Inspectoratului pentru Protecţia Mediului.

Conform art. 447^1 alin. (2), (3) Cod Contravenţional RM *după examinarea cauzei contravenţionale*, autoritatea competentă (persoana abilitată să examineze cauza) *emite decizia asupra cauzei*. Decizia comisiei administrative asupra cauzei contravenţionale se adoptă sub formă de hotărîre. Decizia trebuie să conţină: 1) data (ziua, luna, anul) emiterii deciziei; 2) denumirea autorităţii (numele, prenumele, calitatea persoanei abilitate să examineze cauza) care a emis decizia, data examinării cauzei; 3) numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, datele din buletinul de identitate, iar în cazul persoanei juridice – denumirea, sediul, codul fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; 4) expunerea circumstanţelor stabilite în cadrul examinării cauzei; 5) norma contravenţională care încadrează fapta persoanei în privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional; 6) soluţia

asupra cauzei, care poate fi: a) încetarea procesului contravenţional; b) stabilirea vinovăţiei persoanei privind săvîrşirea contravenţiei imputate şi, după caz, aplicarea sancţiunii contravenţionale; 7) soluţia referitoare la obiectele şi la documentele ridicate (corpurile delicte);8) în cazul sancţionării, menţiunea privind informarea contravenientului despre dreptul de a plăti jumătate din cuantumul amenzii, dacă plata este efectuată în cel mult 72 de ore de la stabilirea amenzii; 9) menţiunea privind dreptul de contestare a deciziei, în conformitate cu prevederile art. 448.

Reieşind din prevederile legale nominalizate instanţa de judecată reţine că, decizia agentului constatator Ion Caliniuc nu conţine cerinţele stipulate în art. 447^1 alin. (3) Cod Contravenţional RM.

Astfel, fiind analizat conţinutul deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale aplicate lui Roșca Oleg, instanţa de judecată a stabilit cu certitudine că agentul constatator a indicat numai articolele în care este învinuită persoana juridică și pedeapsa stabilită în formă de amendă 800 u.c. ceia ce este egal cu 40 000 lei.

Totodată instanţa de judecată reţine că, nu pot fi admise şi indicate în decizia de sancţionare, datele scrise în procesul verbal cu privire la contravenţie deoarece actul întocmit este unul de învinuire, iar decizia de sancţionare este un act emis de agentul constatator de aplicare a pedepsei stabilite. Or, legiuitorul nu a invocat direct prin normă că, datele incluse în procesul verbal cu privire la contravenţie urmează a fi luate în consideraţie la emiterea deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, fără a fi scrise în conţinutul acesteia, însă direct prin norma art. 447^1 Cod Contravenţional RM a indicat, ce urmează să conţină o decizie asupra cauzei.

Mai mult, raportând circumstanţele de fapt şi drept constatate și deși art. 443 alin. (9) Cod Contravențional indică că, procesul verbal urmează să conțină și decizia de sancționare, instanţa de judecată relevă că, decizia agentului constatator se conţine în conţinutul procesului verbal cu privire la contravenţie, însă nu este motivată prin prisma la art. 447^1 Cod Contravențional. Or, atît procesul verbal cu privire la contravenţie cît şi decizia de sancţionare sunt acte diferite şi separate, urmând să fie cu un conţinut şi motivare în formă separată.

Totodată, suplimentar la cele expuse mai sus, instanța reține și faptul că una dintre încălcările esențiale care afectează legalitatea procesului-verbal contestat rezidă și în nerespectarea modului de individualizare și aplicare a sancțiunilor în cazul pluralității de contravenții.

Din conținutul procesului-verbal și al deciziei de sancționare rezultă că agentul constatator a reținut în sarcina SRL ”Lagmar – Impex”, comiterea simultană a patru contravenții distincte, prevăzute de art. 109 alin. (1), art. 113 alin. (3), art. 122 alin. (2) și art. 156 Cod contravențional.

În asemenea situație devin incidente prevederile imperative ale art. 44 Cod contravențional, care reglementează expres modul de aplicare a sancțiunii în cazul pluralității de contravenții.

Astfel, alin. (1) al art. 44 stabilește că pentru fiecare contravenție urmează să fie aplicată o sancțiune distinctă, iar alin. (2) prevede că numai după stabilirea sancțiunii pentru fiecare faptă în parte se procedează la determinarea sancțiunii definitive pentru concursul de contravenții, fie

prin absorbția sancțiunii mai ușoare de sancțiunea mai gravă, fie prin cumulul sancțiunilor în limitele prevăzute de lege.

Examinând partea rezolutivă a procesului-verbal contestat în care se conține decizia de sancționare din 12.10.2021, instanța constată că agentul constatator nu a individualizat sancțiunea pentru fiecare dintre contravențiile reținute și nu a indicat sancțiunea aplicată pentru fiecare faptă contravențională în parte. Totodată, în decizia de sancționare nu se regăsește nici o referire la aplicarea art. 44 Cod contravențional, nu este descris mecanismul absorbției ori al cumulului sancțiunilor și nu sunt indicate cuantumurile sancțiunilor stabilite separat pentru fiecare contravenție.

Prin urmare, din actul contestat nu poate fi stabilit dacă agentul constatator a analizat individual gravitatea fiecărei fapte, dacă a individualizat sancțiunea pentru fiecare normă contravențională reținută și nici dacă sancțiunea finală reprezintă rezultatul aplicării regulilor concursului de contravenții prevăzute de art. 44 Cod contravențional.

Instanța apreciază că simpla invocare ulterioară de către agentul constatator, în explicațiile sau poziția sa scrisă prezentată pe parcursul examinării cauzei, a faptului că ar fi aplicat prevederile art. 44 Cod contravențional, nu poate suplini lipsurile deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale din 12.10.2021 și nici nu poate substitui obligația legală de motivare și consemnare expresă a modului de individualizare a sancțiunii chiar în cuprinsul procesului-verbal și al deciziei de sancționare.

Legalitatea unui act administrativ de sancționare urmează a fi apreciată prin prisma conținutului său propriu și a motivelor consemnate în acesta la momentul emiterii, iar nu prin explicații ulterioare formulate în cadrul procesului judiciar. Acceptarea unei concluzii contrare ar echivala cu posibilitatea completării ex post a actului de sancționare și ar lipsi de efect util garanțiile prevăzute de lege pentru persoana trasă la răspundere contravențională.

Mai mult, încălcarea constatată nu reprezintă o simplă neregularitate formală, dar afectează însăși modalitatea de stabilire a răspunderii contravenționale. Aplicarea sancțiunii în cazul pluralității de contravenții constituie o etapă esențială a examinării cauzei, iar omiterea individualizării sancțiunilor pentru fiecare faptă în parte împiedică verificarea legalității cuantumului sancțiunii aplicate și a respectării principiului proporționalității.

Instanța reține că o asemenea abatere vizează direct fondul cauzei, deoarece privește exercitarea competenței de sancționare a agentului constatator și modul de realizare a acesteia. Or, instanța învestită cu examinarea contestației verifică legalitatea actului contestat, fără a putea substitui agentul constatator în operațiunea de individualizare inițială a sancțiunilor pentru fiecare contravenție și fără a putea reface mecanismul juridic al aplicării art. 44 Cod contravențional în locul autorității emitente.

În consecință, instanța apreciază că neaplicarea și neconsemnarea în mod expres a prevederilor art. 44 Cod contravențional în partea rezolutivă a procesului-verbal și a deciziei de sancționare constituie o încălcare a normelor imperative ale 443 alin. (9) din Codul contravențional care afectează în mod esențial fondul cauzei, în sensul art. 445 alin. (2) Cod

contravențional, viciu care nu poate fi înlăturat în cadrul controlului judiciar și care atrage nulitatea procesului-verbal contestat.

În alt context, instanța reține că la rejudecarea cauzei ține cont de considerentele obligatorii expuse de Curtea de Apel Centru în decizia din 30 ianuarie 2026, inclusiv de concluzia potrivit căreia examinarea unei contestații întemeiate pe art. 445 alin.(2) Cod contravențional nu poate avea un caracter formal, însă presupune verificarea dacă abaterea constatată afectează în mod esențial fondul cauzei, precum și de obligația de a examina procesul-verbal în coroborare cu întregul material probator administrat.

La caz, instanța constată că situația juridică existentă la rejudecarea cauzei diferă de cea avută în vedere de instanța de recurs, întrucât în urma cercetării nemijlocite a tuturor probelor administrate au fost identificate vicii suplimentare ale actului de constatare și ale materialului probator care nu se reduc la o simplă omisiune formală și care afectează însăși legalitatea procedurii de tragere la răspundere contravențională.

Astfel, în urma analizei sus reținute, instanța constată că sunt incidente atât prevederile art.445 alin.(1), cât și ale art.445 alin.(2) Cod contravențional. Or, toate încălcările redate mai sus și analizate în ansamblu nu reprezintă simple deficiențe de redactare a procesului verbal și a deciziei de sancționare, însă vicii care afectează însăși existența și credibilitatea probelor pe care se întemeiază acuzația, prin urmare, acestea afectează în mod esențial fondul cauzei în sensul art.445 alin. (2) Cod contravențional.

Mai mult, odată ce instanța constată existența unor temeiuri de nulitate prevăzute de art.445 Cod contravențional, examinarea fondului acuzației și aprecierea vinovăției persoanei ar presupune substituirea instanței în atribuțiile agentului constatator și suplinirea unor omisiuni procesuale care nu mai pot fi remediate la această fază.

În consecință, deși instanța ține cont de constatările Curții de Apel Centru expuse în decizia din 30 ianuarie 2026, concluzionează că, în urma verificării complete a materialelor cauzei și a tuturor probelor administrate, au fost stabilite încălcări ale normelor imperative ale Codului contravențional care afectează în mod esențial fondul cauzei, astfel încât nu mai există premise legale pentru examinarea fondului acuzației contravenționale, fiind incidente consecințele juridice prevăzute de art.445 și art.461 Cod contravențional.

Astfel, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţi în materie penală îndreptate împotriva sa.

Mai mult, raportând circumstanţele de fapt şi drept constatate, instanţa de judecată relevă că, Convenţia Europeană a Drepturilor Omului impune obligaţia oricărei instanţe de a indica suficient de clar motivele pe care s-a sprijinit. Această exigenţă, care contribuie la garantarea respectării principiului bunei administrări a justiţiei, nu poate fi întotdeauna înţeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument al părţilor. Instanţele naţionale sunt obligate să-şi motiveze deciziile, ceea ce nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument, dar ca o obligaţie de a se pronunţa asupra problemelor cele

mai importante ridicate în speţă, a se vedea în acest sens *cauza (Ruiz Torija şi Hiro Balani împotriva Spaniei, hotărârea din 9 decembrie 1994, sau Grigore Vlasia Vasilescu împotriva României, hotărârea din 6 iunie 2006).*

Aşadar, instanţa de judecată conchide că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit de către agentul constatator cu încălcarea prevederilor art. art. 443, 445, 447[1] Cod Contravenţional, fapt ce atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Or, în situaţia în care instanţa de judecată examinează cauza contravenţională, urmează din oficiu, *să verifice mai întâi de toate respectarea termenului de adresare a contestației, legalitatea întocmirii procesului verbal cu privire la contravenţie în conformitate cu prevederile art. art. 443, 445 Cod Contravenţional RM*, iar în cazul în care sunt întrunite aceste cerinţe, urmează să se expună asupra probelor, adică a examinării cauzei în fond prin aprecierea acestora în conformitate cu prevederile art. art. 425, 458 Cod contravenţional RM.

Având în vedere jurisprudența CEDO și circumstanțele speței, se impune admiterea contestațiilor formulate de avocatul Dorel Rusu, constatându-se nulitatea absolută a procesului-verbal întocmit și deciziei de sancționare, cu încălcarea dispozițiilor legale și a drepturilor fundamentale garantate de Convenție.

În conformitate cu prevederile art. 462 al Codului Contravenţional RM, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admit contestaţiile avocatului Dorel Rusu în interesele SRL ”Lagmar – Impex”, ca fiind întemeiate.

Se declară nulitatea absolută a procesului - verbal cu privire la contravenție nr.***** din ***** și a deciziei agentului constatator al Inspectoratului pentru Protecția Mediului, Ion Caliniuc din *****, de aplicare SRL ”Lagmar – Impex”, a sancțiunilor contravenționale prevăzute de art. 109 alin. (1), art. 113 alin. (3), 122 alin. (2) și art.156 Cod Contravențional RM, cu încetarea procesului contravențional.

Hotărîrea cu drept de atac, în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei *****(sediul Ciocana).

Președintele ședinței
Judecător Veniamin Chihai